

Da ikke Flere ønskede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved Udvalgets Forslag at § 7 udgaaer ved to ges eenstemmigt med 30 Stemmer.

Derefter fattes Udvalgets Forslag til § 9 tilligemed selve Paragraphen under Forhandling.

Ordføreren § 9 handler om Bygningshøiden, og denne er baade i første Affnit, der omhandler den relative Høide, Høiden i Forhold til Gaden, og i andet Affnit, der handler om den absolute Høide, som altsaa intetsteds i en By tør overskrides, betegnet ved en Linie fra Fortouget indtil Overkanten af Gesimsen. I denne Henseende er Udvalget blevet gjort opmærksomt paa, at denne Betegnelse er uheldig. Meningen er, at Høiden skal beregnes indtil Overkanten af Bjælkelaget; der ophører nemlig i Virkeligheden Bygningen og begynder Taget. Ved at sige: „Overkanten af Gesimsen“ gjør man det for de Byggende umuligt, at give Gesimserne en større Brede end selve denne Bjælke, medmindre de ville opoffre Noget af den Høide, de ellers kunne anvende til selve Bygningen. Ved derimod at bruge Udtrykket „Overkanten af Bjælkelaget“ gjøres det dem muligt at tage en stor eller lille Deel af det for Taget reserverede Rum til der at anbringe Gesimsen, og da Gesimsen er en af de Ting, hvormed den, der vil anvende Lidt paa en smuk Bygning, kan med mindst Udgift udrette Noget, saa er det ønskeligt ikke at lægge andre Hindringer i veien derfor end sådanne, der ere begrundede i Sagens Natur, saa at den, der vil have en større og smukkere Gesims, ikke har at bringe andet Offer derfor end den Udgift, som Gesimsen vil medføre, men ikke behøver at opgive Noget af det Rum, han er berettiget til efter Byggelovens Bestemmelse om Høidemaalet at anvende til selve Etagerne. I Realiteten forandrer dette Forslag saaledes Intet. — Men dernæst blev der under Forhandlingerne af et æret Medlem gjort opmærksom paa, at, naar man har den absolute Bestemmelse i andet Affnit, at ingen Bygning tør, indtil der, hvor

Taget begynder, til Overkanten af Bjælkelaget, være over 25 Alen, saak er det urimeligt at anvende Bestemmelsen om den relative Høide i Forhold til Gaden Brede paa alle mulige Bygninger, da derved den aldeles tilfældige Omstændighed, at den ene Side vendte ud til en meget smal Gade, ikke alene vilde faae Indflydelse paa den til Gaden stødende Deel af Bygningen, men ogsaa paa den Deel, der maastee vendte ud til en meget stor Grund. Denne Bemærkning har Udvalget fundet berettiget og skal derfor foreslaae, at Bestemmelsen indskrænkes til de Bygninger, som vende umiddelbart ud imod Gaden; men dette forudsætter som et nødvendigt Supplement en Tilføjning, der gaaer ud paa, at ved Bygninger, som ikke vende umiddelbart ud imod Gaden, skal det mellemliggende, bebyggede eller ubebyggede Rum lægges til Gaden Brede ved Bestemmelsen af den relative Høide; thi ellers vilde man aabne Døren for de allerførste Glusloner; da vilde den, der f. Ex. rykkede sin Bygning blot en eneste Alen ind paa sin egen Grund, være frigjort for Hensynet til Gaden. Dette synes ikke rigtigt. Det er allerede i den nuværende Bygningsanordning forbeholdt, at den, der selv udlægger en Deel af den foran sin Bygning værende Grund til selve Gaden, kan medregne denne Grund Brede ved Bestemmelsen af den Høide, hvori han tør bygge. Den Fordring, som her stilles, er endnu mindre; thi der siges, at til Gaden Brede bliver at medregne ikke blot den Grund, som Vedkommende udlægger til Gaden partielle Udvidelse udenfor sin Bygning, men ogsaa den mellemliggende Grund, altsaa selv i det Tilfælde, at den er bebygget med Bygninger. Sidehuset kan altsaa faae en større Høide end Forhuset, kun at Forhuset bliver at regne med, saa at dersom Gaden plus hele Fortougets Brede ikke giver en saadan Brede, at man kan bygge til en Høide af 25 Alen, da maa den Byggende holde sig indenfor den ved Additionen udfomne Grændse. Paa denne Maade er altsaa, troer jeg, Niemebet fuldstændigt opnaaet, og paa den anden Side er der stillet en bestemt Skranke mod at eludere Bestemmelsens virkelige Hensigt. Jeg skal endnu kun tillade mig at bemærke, at det Forslag,